

Buscant un espai teatral

No és la primera vegada que el nom de Girona sona com a futura seu d'un festival amb referències al d'Avinyó. Després del recent festival de Sitges, i últimament, amb el Fòrum d'Olot, el projecte d'un futur festival a Girona ha tornat a revifar.

Sitges i Olot no ho tenen tan malament per a entendre's. Dues ciutats que posseeixen un passat artístic valuós és lògic que coincideixin en alguns aspectes. És clar que la relació entre el Modernisme de Rusinó i les vesants pictòriques de la segona meitat del segle XIX dels mestres de l'Escola d'Olot són difícils d'establir, però, en el fons, acabarien trobant-se en un punt comú a través de diferents camins. Una cosa semblant passa entre els organitzadors del Festival Internacional de Teatre de Sitges i els del Fòrum de Teatre d'Olot, dues manifestacions que estan estretament lligades amb el projecte presentat a l'Ajuntament de Girona per impulsar un Festival de Teatre amb aspiracions i ressonàncies d'Avinyó.

Toni Cots, director del Teatre Obert i també de Sitges Teatre Internacional, ha manifestat, després de l'edició de Sitges, que podria abandonar el càrrec de director si el Patronat del Festival no aporta noves solucions per al relançament d'una celebració que, malgrat els seus vint anys llargs d'experiència, continua recollint les crítiques i les lamentacions de bona part del sector.

Cots ha estat també vinculat al Fòrum Teatre d'Olot, on ha presentat el projecte d'un dels seminaris que s'hi han realitzat definits per ell mateix com "una manera de dinamitzar les activitats teatrals fora de Barcelona i arribar també a un públic més especialitzat a la recerca d'un espai teatral contemporani".

Mentrestant, però, Toni Cots i Xavier Ruscalleda, aquest director de l'edició d'Olot, ha-

vien presentat fa uns mesos a l'Ajuntament de Girona una proposta que el mateix alcalde, Joaquim Nadal, ha rebut amb interès pel fet que coincideix amb altres ofertes que ja s'havien fet a la ciutat. Joaquim Nadal ha manifestat a EL TEMPS que "l'administració de l'Ajuntament de Girona vol optar sempre per una gestió seriosa i que prefereix actuar no per colps de propostes externes sinó per planificació". Nadal no descarta que Girona impulsi a partir de l'any vinent una manifestació teatral que "ni que tingui una arrancada modesta, es pugui especialitzar per exemple en dansa o en un teatre més d'avantguarda. A vegades hem

pensat en una especificació sobre Shakespeare tenint a Girona un dels traductors al català més actuals, Salvador Oliva. Passats uns anys es podrà parlar d'un gran projecte, però sempre després de planificar i de consolidar a poc a poc".

Aquesta actitud de l'alcalde Nadal ve acompanyada, a més, per un interès a deixar ben clar que a "Girona no actuarem mai en substitució de Sitges". Joaquim Nadal va manifestar també que en la proposta presentada per Cots i Ruscalleda, "un projecte que parteix amb pressupost de 50 milions, no és l'ajuntament sol qui l'ha d'assumir". Nadal no amagava que en la proposta "s'hi entreveu aquesta relació

entre Sitges i Olot pel fet que els promotors en són els directors. Girona —va remarcar Nadal— actuarà sempre autònomament i si amb el temps les circumstàncies confirmessin, per exemple, que el Fòrum d'Olot ha quedat absorbit per Girona, no hauríem estat mai per haver arrancat res a ningú".

En les mateixes manifestacions, Joaquim Nadal afirmava que en les seves gestions interessant-se pel cas amb el conseller de cultura, Joan Guittart, "va quedar ben clara la voluntat de la Generalitat de no abandonar el pressupost que destina al Festival de Sitges, 25 milions, cosa que confirma la impossibilitat que la

mateixa Generalitat destini una inversió similar en un lloc diferent com és ara Girona, almenys de cop i volta”.

Girona ha estat una ciutat festejada sovint com a seu d'un Festival que es voldria aproximar, amb totes les dificultats que això comporta, al paper realitzat per Avinyó. To-

produït posteriorment a la creació feta dins el Centre Dramàtic de la Generalitat de Catalunya per Herman Bonnin, gestiona les activitats del seu departament, Teatre Obert, amb un pressupost de 25 milions, a més del pressupost extraordinari que es va produir en l'última edició dedicada a

ri de Cultura, Generalitat de Catalunya, Diputació de Barcelona i Ajuntament de Sitges, es podria decidir el futur del Festival i la continuïtat de Cots com a director. “No he plegat perquè he de presentar el balanç. He dit que ho deixaré si segueix així –afirma Cots–, però no és una ame-

s'havien establert entre Olot i Girona amb Sitges. “La nostra relació, en tot cas, és de la més cordial que hi pugui haver entre ajuntaments”.

Mentre, segons Toni Cots, s'espera que l'Ajuntament de Girona els doni una resposta al projecte, el Fòrum Teatre d'Olot s'ha celebrat amb aquesta polèmica de fons. L'Associació de Directors i Actors Professionals de Catalunya, preguntats per aquest mitjà, van explicar que “no hi tenim cap vinculació directa, però que sota la idea del creixement d'una nova manifestació no es podia parlar de la mort d'una altra”. Jaume Nadal, secretari de l'Associació, trobava també “positiva qualsevol iniciativa que dinamitzi el teatre, i molt més si es fa fora del nucli central de Barcelona. El que cal és intentar de no caure en els macrofestivals. “Si tenim en compte”, va dir Nadal, “que el que era el Grec pràcticament ha desaparegut, i el de Tardor de Barcelona no ha respost a les primeres expectatives, els rumors de Girona podrien ser una oportunitat per a crear un projecte seriós tenint en compte les companyies de fora, però també les catalanes”.

En el Seminari dedicat a la recerca d'un espai teatral contemporani d'Olot, hi han participat, entre altres ponents catalans, alguns convidats com Ferruccio Marotti, director del Departament de Teatre de la Universitat de Roma; Piero Giache, professor i teòric teatral de la Universitat de Perusa; Giancarlo Cardini, professor del Conservatori de Florència; Joseph Svoboda, arquitecte i escenògraf de la Universitat de Praga, o Gabrielle Vacis, director del Teatro Settimo. Tot fa preveure que, superat l'estiu, el triangle Sitges-Olot-Girona tindrà molts angles d'observació amb sorpreses, per ara, intuïbles però també imprevisibles.

Andreu Sotorra

ni Cots ha explicat a EL TEMPS que “el projecte presentat d'un Festival a Girona hauria de donar cabuda a un tipus de teatre i dansa, però també hauria de complir una funció de residència, per tal que una companyia es pugui estar al lloc de presentació per crear una dinàmica molt abans que fos profitosa per als qui hi assisteixin o hi tinguin relació. En aquest sentit –va afirmar Cots–, Girona és un lloc ideal, més que Sitges o Olot, perquè compta amb un públic universitari i amb unes possibilitats de vincular-hi les seves propostes”.

Cots, des de Teatre Obert, càrrec al qual va accedir l'any 1988, després d'un parèntesi

la dansa. Ell mateix ha declarat que “si deixa Sitges no vol dir que hagi d'acabar-se el Festival. El que passa és que jo he tocat sostre i amb els mitjans que tinc no puc aportar-hi més imaginació”. Cots explica que “Sitges hauria de canviar per arribar a assolir dos nivells, un festival més de carrer i la part d'espectacles amb tallers per demostrar que la intenció no és només d'omplir taquilles sinó la de crear un llenguatge”.

El Patronat del Festival de Teatre de Sitges s'ha de reunir aquest juliol per presentar la valoració i el balanç de l'última edició. En aquesta reunió, on han d'assistir tots els representants del Patronat, Ministe-

naça sinó un avís perquè les circumstàncies em sobrepassen. Cal un esforç que impliqui tot un equip i en això s'ha de definir el mateix Patronat”.

Al voltant de tota aquesta polèmica, el Patronat del Festival de Sitges no ha expressat per ara cap reacció. El gerent del Patronat, Jaume Jornet, va dir a EL TEMPS que “totes aquestes reivindicacions només les han sabudes per la premsa i que obeeixen a una actitud personal del director actual, Toni Cots. A Sitges ningú ha presentat cap projecte ni cap queixa formal”. El mateix gerent es definia prudentment manifestant que no podia dir res, perquè no ho sabia, sobre les relacions que